

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

2.

Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet.

Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.

Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják.

Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt.

És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.

Azokban az időkben volt kialakulóban a Római Birodalom. Eredetileg a birodalmat több generális vezette, de idővel a hatalom egyre inkább egyetlen ember kezében összpontosult, és végül Gaius Octavius ragadta magához a hatalmat. Felvette - a fogadott nagybátyján keresztül - a Cézár (császár) nevet, az Augustus névvel pedig a római Szenátus ruházta őt fel.

Amikor átvette a hatalmat, a Szenátus fel akarta őt ruházni valamilyen hangzatos címmel. Először a 'Róma Királya' nevet javasolták, de az újdonsült uralkodó visszautasította az ötletet. A következő ajánlat a 'Róma Diktátora' cím volt, de ez sem tetszett neki. Végül pedig az Augustus cím került terítékre, ami azt jelenti, hogy „istenektől való”, és ez már neki is nagyon tetszett. Így lett aztán a neve Augustus Császár.

Ez az ember volt a leghatalmasabb az egész földkerekségen. Gondoljunk csak bele! Itt egy fickó, aki ott ül Rómában a trónon, és fokozatosan olyan hatalomra tesz szert, hogy az adózási rendelete nyomán az egész világnak engedelmeskednie kell – azonnali hatállyal. Fellebezésnek nincs helye. Róma teljesen igába hajtotta a világ fejét.

Azokban az időkben bezárták a hadak istenének templomát. Amikor a hadsereg a harcmezőkön volt az emberek ebbe a templomba mentek be, hogy imádkozzanak a katonáik győzelméért. Most viszont a templom kapui zárva voltak, mert békeidőket éltek. Ekkor már 16 éve voltak zárva ezek a kapuk, és azt gondolhatnánk, hogy milyen gyönyörű időszak ez a Béke Hercegének megszületésére. De gondoljunk csak át ezt a kijelentést.

Csak azért volt béke, mert Róma olyan hatalmas uralkodó hatalom volt, hogy senki sem mert ellenszegülni neki. Minden ember Róma rabszolgájának számított. Hegemóniának nevezzük azt az uralkodási stílust, amikor az egész világ egy ember irányítása alatt áll - ezt akarta elérni a császár.

Egyiptomban megtalálták az ebből a népszámlálásból származó feljegyzéseket, amelyeket a római kormány melleleg minden 14.-ik évben végrehajtott.

Róma egy kis provinciájában, távol a fővárostól, egy kisvárosban, Názáretben élt egy fiatal pár, akik mindketten Dávid házához tartoztak. Amikor a rendelet megérkezett a császártól, hogy mindenkinek meg kell jelennie az adózás miatt tartott összeíráson, akkor nekik is alá kellett rendelkezniük magukat Augustus császárnak. Ahhoz, hogy eleget tegyenek a rendeletnek, haza

kellett menniük szülővárosukba, Betlehembe. Az egyiptomi leletek is alátámasztják azt a tényt, hogy mindenkinek haza kellett térnie a családi otthonába az összeírások miatt.

Ekkorra már Mária terhessége az utolsó napokban járt, és igen nehezebbé eshetett az utazás, mégis el kellett indulniuk erre a hosszú útra. Azokban az időkben ez a hetven mérföld igen hosszúnak számított, mert más közlekedési eszközök álltak rendelkezésükre, mint nekünk manapság.

Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, a Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt.

És történt, hogy amíg ott voltak, eljött születésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.

Ha te lennél Isten, akkor hol szeretnéd, hogy megszülessen a fiad? Amikor Isten meglátogatta a földet, akkor nem volt számára hely a fogadóban. Ez mintegy előrevetíti teljes földi életét is, hisz a mai napig sokan visszautasítják azt, hogy helyet készítsenek Neki. Mindenre van idejük és helyük, kivéve Jézust. Úgy tűnik, hogy Jézus még ma is a társadalom perifériájára szorul.

De nézzük ezt egy kicsit tágabb szemszögből. 700 évvel ezen események előtt egy próféta a következőket mondta: *„Te pedig, efráta Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.“* A próféta előre hirdette, hogy Betlehem lesz a Messiás születési helye. Amikor tehát azt olvassuk a szövegben, hogy *„Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: Írják össze az egész földet,“* és Józsefnek Máriával együtt Betlehembe kellett utaznia az összeírásra, akkor rájövünk - mivel az Isten Igéje azt mondta, hogy a Messiásnak Betlehemben kell megszületnie, - hogy nem is a római hatalom irányítja az eseményeket. Róma csak egy bábu Isten kezében. Róma nem érte el amit akart, mert nem ő irányítja a világot, hanem az a kisgyermek, aki Betlehemben megszületett. Ő fogja végül megtapasztalni a valódi hegemoniát.

Istennek volt egy kis problémája. Mária és József fent voltak Názáretben, a prófécia szerint viszont a kisgyermeknek Betlehemben kellett megszületnie. Egyetlen épeszű házaspár sem utazna Názáretből Betlehembe a terhesség ennyire előrehaladott állapotában, ezért Istennek valamilyen módon el kell őket juttatnia Betlehembe. Hogyan oldjuk meg ezt a problémát? Isten elkezdi rángatni a zsinórokat, és Augustus császár pedig azt mondja, hogy *„gyerünk, adóztassuk meg a világot“*. Azt hiszi, hogy ő irányít mindent, de a valóságban csak Isten azon céljait valósítja meg, amelyet már 700 évvel ezelőtt kijelentett.

„Megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette.“ Mindebből kitűnik, hogy mindent egyedül csinált, segítség nélkül. Általában egy bába segédkezett a szülésnél, aki bepólyálta és ellátta a gyermeket. De itt nincs segítség! Ne feledjük, Mária itt 16,5 esetleg 17 éves lehetett, egy istállóban szült, ahol állatokat tartottak. A gyermek mégis Isten ígéretének beteljesedése, hiszen Ő maga Isten, aki eljött, hogy meglátogassa és megmentse az embereket.

Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett.

Ez azt jelenti, hogy nem születhetett december 25.-én, mert a téli hónapok alatt túl hideg van ahhoz, hogy a pásztorok a szabad ég alatt legyenek. December 25.-ei dátumot a pogány eseménynaptárból kölcsönözték, és napjainkban az ünnep egyre inkább elpogányosodik ismét.

Azon gondolkodom, hogy vajon mi, keresztények, meddig fogjuk ezt a december 25.-ét ünnepelni.

És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk.

Egyesek szerint ezek a pásztorok a jeruzsálemi Templom pásztorai voltak, mert ott minden reggel és este feláldoztak egy-egy hibátlan bárányt, ezért volt szükség templomi pásztorokra. Ha ez igaz, akkor ez egy igen jelentős dolog, hiszen azok a pásztorok látták meg először Isten Bárányát, akik az Isten számára fenntartott áldozati bárányokat őrizték.

Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták:

*„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”
Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el egészen Betlehemig, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr.”*

Szerintem az angyal Gábrriel lehetett, mert róla tudjuk, hogy nem tud titkot tartani, és azt is tudjuk, hogy sok mindent tett azért, hogy a gyerek születési körülményeit egyengesse. Most már megtette a magáét, a gyermek megszületett, be van pólyálva. Megtörtént a világtörténelem legérdekesebb eseménye! Isten emberi formában jött az emberekhez, hogy megváltsa őket.

Micsoda hír! Mindenkinek tudnia kellene ezt, de senki sincs ébren. Minden fény kialudt már Betlehemben. De amint Gábrriel végignéz a tájon, meglátja a pislákoló tüzet Jeruzsálem irányában és odaszól a pásztoroknak: „Hé, fiúk, nagy hírem van! Ma, Dávid városában megszületett a Megváltó, az Úr, a Messiás!. Egy istállóban fekszik bepólyálva, ott megtaláljátok.” Mindennek tetejébe megjelenik az éneklő angyali sereg.

Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, elmondták azt az üzenetet, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik.

Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a szívében.

A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.

Amikor a nyolc nap elmúlt, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki

A gyerekeket mindig nyolcadik napon metélték körül. Annyira fontos volt ez a beavatkozás, hogy még akkor is elvégezték, ha ez a nap szombatra esett. Ez a művelet azon ritka kivételek közé tartozott, amit szombaton is elvégezhetek.

a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.

Amikor leteltek a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai

Ha fiút szült, akkor 40 nap volt a tisztulási idő, lány esetében pedig 80 napot tett ki.

Amikor leteltek a tisztulásnak a Mózes törvényében megszabott napjai, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak,

40 nap után áldozatot kellett bemutatniuk az Úrnak: egy bárányt és egy galambot kellett áldozniuk. Ha szegények voltak, akkor elegendő volt két galambot feláldozniuk.

amint meg van írva az Úr törvényében, hogy „minden elsőszülött fiúmagzat az Úrnak szenteltessék;”

Az elsőszülött fiúkat meg- ill. kiváltották az áldozat által. Helyettük Isten a lévítákat választotta ki szolgálatára, és a szülők nekik fizettek az elsőszülött fiúk megváltásáért.

és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében foglalt rendelkezés szerint: „egy pár gerlicét vagy két galambfiókát.”

Ez azt mutatja, hogy Mária és József szegények voltak, és így Jézus egy szegény otthonban nevelkedett fel, és tudta, hogy milyen megküzdeni a mienkhez hasonló nehézségekkel, szükségletekkel.

Íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta.

Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát.

A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta:

„Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szemé láttára, hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.”

Ebből a prófeciából nyilvánvaló Jézus nem csak az izraeliták, hanem a pogányok érdekében is jött.

Apja és anyja csodálkoztak a róla mondottakon, Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta anyjának, Máriának: „Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak, - a te lelkedet is éles kard járja majd át -, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata.”

Elmondja Máriának, hogy a gyerek nagy áldást hoz az emberek számára, de keresztülszúrja a te szívedet. Ez által kezdi felkészíteni arra a szenvedésre, amely egy napon be is következik, amikor végig kell néznie gyermeke kereszt általi halálát.

Volt ott egy próféta is, Anna, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előrehaladott korú volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után, és már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt.

Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal.

Abban az órában ő is odaállt, hálát adott az Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását.

Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názaretbe.

A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.

*Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére.
Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint.
Miután pedig eltelték az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt
Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre.*

Akkoriban az ünnepekre emberek százai utaztak együtt. Általában az asszonyok indultak előbb, mert lassabban mentek, és később a férfiak, akik estére beérték az asszonyokat, és együtt táboroztak le éjszakára.

Elindultak hát Názáret felé a rokonokkal és barátokkal, és amikor este tábort ütöttek, akkor kezdték egymást kérdezgetni Jézus holléte felől. Mindkét szülő feltételezte, hogy Jézus a másikkal van. Miután körülnéztek és mindenkit megkérdeztek, visszatértek Jeruzsálembe, hogy megkeressék.

Mivel azt hitték, hogy az útitársaik körében van, elmentek egy napi járőföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között.

De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább.

Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein.

Amikor szülei meglátták, megdöbbenek, anyja pedig így szólt hozzá: „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én nagy bánattal kerestünk téged.”

Figyeljük meg, hogy Jézus milyen hamar kijavítja az „apád” kifejezést.

Mire ő így válaszolt: „Miért kerestetek engem? Nem tudátok, hogy az én Atyám házában kell lennem?”

Ebben az esetben Jézus nem ismerte el apjának Józsefet. Ezek Jézus első feljegyzett szavai, fontosak, mert a saját ittlétének célját fejezik ki: „Atyám munkáját kell végeznem”.

Sok embert hallok így beszélni: „Tudom, hogy ezt kellene csinálnom!” de ennek nincs meggyőző ereje, mert sok mindent kellene megtegnünk, amit végül nem teszünk meg. Amikor valaki azt mondja, hogy ezt kell tennem, akkor figyelj oda, mert ezáltal közel kerülünk az ember valódi énjéhez.

„Atyám munkáját kell végeznem”, ez volt Jézus elhívása – az Atya akaratának véghezvitele.

Ők azonban a nekik adott választ nem értették.

Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.